

Sag C-307/97

Compagnie de Saint-Gobain, Zweigniederlassung Deutschland, mod Finanzamt Aachen-Innenstadt

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Finanzgericht Köln)

»Etableringsfrihed — beskatning af selskabers indkomst — skattemæssige
fordele«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat J. Mischo fremsat den 2. marts
1999 I-6163
Domstolens dom af 21. september 1999 I-6181

Sammendrag af dom

*Fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — skattelovgivning — selskabsskat —
formueskat — medlemsstat, som udelukker ikke-hjemmehørende selskabers faste drifts-
steder fra at opnå bestemte skattemæssige fordele, der er forbeholdt hjemmehørende
selskaber — retsstridigt — begrundelse — ingen begrundelse
(EF-traktaten, art. 52 (efter ændring nu art. 43 EF) og art. 58 (nu art. 48 EF))*

Traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) og traktatens artikel 58 (nu artikel 48 EF) er til hinder for, at et fast driftssted i Tyskland, som tilhører et kapital-selskab med hjemsted i en anden medlemsstat, ikke på samme betingelser som dem, der gælder for kapital-selskaber med hjemsted i Tyskland, kan opnå følgende skattemæssige fordele:

- fritagelse for selskabsskat af udbytte, som er modtaget fra selskaber med hjemsted i tredjelande (»internationales Schachtelprivileg« for så vidt angår selskabsskat), som hjemlet i en dobbeltbeskatningsoverenskomst med et tredjeland
- nedslag i den tyske selskabsskat for selskabsskat, som i en anden stat end Forbundsrepublikken Tyskland er opkrævet af overskud i et datterselskab i den pågældende stat, som hjemlet i den nationale lovgivning, og
- fritagelse for formueskat af kapitalandele i selskaber med hjemsted i tredje-lande (»internationales Schachtelprivileg« for så vidt angår formueskat), som ligeledes hjemlet i den nationale lovgivning.

Afslaget på at indrømme disse fordele — hvilket hovedsagelig berører ikke-hjemmehørende selskaber og er baseret på selskabets hjemsted med henblik på fastlæggelsen

af de pågældende skatteregler — gør det mindre attraktivt for disse selskaber at være indehavere af kapitalandele gennem filialer i den pågældende medlemsstat, hvilket derved begrænser den frihed til at vælge den mest hensigtsmæssige retsform for udøvelse af virksomhed i en anden medlemsstat, som de erhvervsdrivende udtrykkeligt tilkendes ved traktatens artikel 52, stk. 1, andet punktum. Da selskaber, som ikke er hjemmehørende i Tyskland, og som dér har et fast driftssted, og selskaber, som er hjemmehørende i Tyskland — med hensyn til, om modtagelse i Tyskland af udbytte af kapitalandele i udenlandske datterselskaber og datter-datterselskaber og indehavelse af sådanne kapitalandele kan beskattes eller ej — befinder sig i situationer, som er objektivt sammenlignelige, må den forskellige behandling, de udsættes for, betragtes som en tilsidesættelse af de nævnte traktatbestemmelser.

Hvad særligt angår afslaget på at indrømme ikke-hjemmehørende selskabers faste driftssteder fritagelse for skat af udbytte, som hjemlet i en bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst, kan afslaget ikke begrundes i medlemsstaternes frihed til i sådanne overenskomster at fastsætte tilknytningsmomenter med henblik på fordelingen af beskatningskompetencen. Med hensyn til udøvelsen af beskatningskompetencen, som fordelt på denne måde, kan medlemsstaterne ikke undlade at overholde fællesskabsreglerne. Ifølge det fællesskabsretlige princip om national behandling skal den medlemsstat, der er part i en sådan overenskomst, indrømme ikke-hjemmehørende selskabers faste driftssteder de fordele, der er hjemlet ved overenskomsten, på samme betingelser som dem, der gælder for hjemmehørende selskaber.